

HAVRÓGVING

Hendan myndin visir tey høv, Livar hevur róð um

báturin ógvuliga illa. Eisini róðurgreiðurnar fóru, so ein maður mátti frá árunum at stýra, so tað gekk seinni enn ætlað.

– Men vit róðu kapp við ein annan bátan og tað var øgiliga spennandi, tí eftir at hava róð heilar 5000 kilometrar í 35 dagar, vóru vit bara ein tíma frammanfyri hin bátin.

Riggaðu ikki væl saman

Livar sigur, at hann verður fullkomiliga útlúgvaður bæði krospliga og sálarliga av eini ferð sum hesari, so tær fyrstu vikurnar eftir at liggur hann bara á eini sofú og roynir at koma fyri teg aftur.

– Men eg hevði ikki verið heima meiri enn eina viku, tá ið ið telefonin ringdi, at biðja meg koma við einum báti sum skuldi rógva um Indiahav úr Avstralia til Mauritius, einar 4000 fjórðingar.

Tað var ein libanesari sum fyrireikaði ferðina og sum skuldi vera skipari. Hann var væl kendur ítróttarmaður og hevði verið á báðum pólunum, umframt á Mont Everest og fleiri øðrum av heimsins hægstu fjøllum. Í miðeystri hevði hann somu stóðu sum David Beckham hevur her í vesturheiminum.

Men hetta var fyrstu ferð hann royndi seg í havrógv-ing. Og hóast hann var ein ótrúligur ítróttarmaður, má eg skjótt ásanna, at sjómaður var hann ikki.

Livar Nysted sigur, at tað vóru nógvur ósemjur umborð og onkuntíð var líka við, at teir fóru til hendurs, tí skiparin tók so nógvur skilaleysar avgerðir.

Tað endaði við, at hinir á manningini tóku tað óvan-

liga og víðgongda stigið at seta skiparan til viks og taka ræðið á bátinum. Men tá hevði eisini skiparin ásanna, at her var hann ikki á heima-vølli, tí hann góðtók tað at vit tóku ræðið á bátinum.

– Men tá ið samanumkom, settu vit heimsmet í at rógva um Indiahav, sigur Livar Nysted.

– Nei, vit riggaðu ikki væl saman, libanesarin og eg, endurtekur havrógvarin úr Hvannasundi. – Men kortini eri eg honum ógvuliga takksamur, tí hann gav mær móguleikan at sleppa hendan túrin, leggur hann afturat.

Væl fyrireikaðir

Livar Nysted sigur, at tað slepst ikki undan, at serligar stóður eru á eini slíkari ferð. – Tú veitst, at fyrr ella seinni kemur tú í illveður og tú veit, at vandi er fyri, at báturin hólvis. Men hann kemur rættiliga skjótt aftur á rættkjøl.

Sjálvur hevur Livar tvær ferðir verið í báti, sum er farin runt í illveðri mitt á havinum. Fyrru ferð var Livar staddur inni í húsinum og fekk einki gjørt, tú hurðin má undir ongum umstøðum latast upp. Men báturin kom upp aftur og maðurin kom umborð aftur.

– Aðru ferð varð eg slongdur úr bátinum. Men vit eru í bjargingarvesti og hava bjargingarlínu á okkum, sum er føst í bátinum. Men tað gekk alt sum tað skuldi.

– Vit vita, at sannlíkindini fyri at hólvis á eini slíkari ferð, eru rættiliga stór. Vit eru eisini fyrireikað uppá tað tí tað er ein partur av venjingini upp undir túrin, at vit koppa bátinum at vita um alt riggar sum tað skal.

Og tá ið tað hendir, hugsar tú bara um at bjarga tær

umborð aftur og tú verður hvørki bangin ella kaldur, hóast umstøðurnar eru ógvusligar.

Teir eru eisini væl út-gjörður við útgerð at navigera við og samstundis hava bæði teir, og nógv tey flestu av skipunum, útgerð við, sum vísir, hvørji skip og bátar eru í nánd.

– Og er vandi fyri saman-stoyti, víkja tey stóru skipini fegin fyri okkum, tí vit rógva so seint, at tað er nógv verri hjá okkum at skifta kós, sigur Livar Nysted.

– Vit Hava eisini altíð ein vatntætta posa við ymsari útgerð, eitt nú einum lítlum vatngerara, ein fylgissveina-telefon, GPS, ara og einum sindri av mati.

Men talan er um víðgongdan ítrótt og Livar Nysted sigur, at tilsamans eru sjei mans deyðir undir havrógv-ing, men tað eru nógv ár síðani, nakar doyði.

Men allir bátarnir komnir aftur í aftur, so tað vísir, hvussu tryggir teir eru, men menniskjanslig mistøk kunnu sjálvsagt enda við eini vanlukku.

Hann vísir eisini á, at nú á døgum er samskiptis-útgerðin, og veðurtíðindini so nógv betri og neyvari enn tey vóru fyri fáum árum síðani

Livar Nysted sigur, at hann ansar eisini altíð ógvuliga væl eftir sær sjálvum.

– Eg rógvi altíð í handskum, tað eru tað ikki allir sum gera, men oyðileggur tú hendurnar, grøðir einki aftur, tí hendurnar fáa ikki frið, tá ið tú skalt rógva 12 tímar um samdøgurið. Ein onnur avbjóðing, er at vit eru altíð vátir um beinini og tað er sera ringt fyri fótturnar.

Og fyri ikki um at tala, verður man sárur um aftur-

partin av at sita og rógva viku eftir viku.

– Eg havi verið ógvuliga sárur um afturpartin, sigur Livar Nysted.

Hví?

Livar sigur, at hann verður ofta spurður, hví hann ger hetta.

– Tað er einki einfalt svar og tað er eisini ringt at forklára. Men tað er stuttligt og tað er spennandi. Eg elski at rógva og eg elski at vera á havinum og í sjálvari náttúruni. Bara tú rættir hondina niður, verður tú vátur.

– Nakrar av mínum bestu lötum, havi eg, tá ið eg siti einsamallur við árarnar mitt á havinum undir stjórnuklár-um himmli og á havinum er himmalin nógvur ferðir klárari enn hann er á landi, har so nógv ljós annars órógvar.

– Hetta er ein heilt serlig avbjóðing og eitt heilt serligt ævintýr. Og hetta er ein ógvuliga víðgongdur ítróttur, sum ógvuliga fá iðka og tað ger tað ikki minni spennandi. Íborna trongdin eftir at yvirliva er serliga sterk á eini ferð, sum hesari, tí tú veitst, at tú mást klára teg sjálvan, eisini tá ið tú kemur í neyð.

– Alt hetta ger havrógv-ing serliga hugtakandi, sigur Livar Nysted.

Men hann staðfestir samstundis, at eitt, sum er ógvuliga týðningarmikið hjá honum at hava við á slíkum ferðum, er tað føroyska flaggið.

– Eg MÁ hava Merkið við. Á eini ferð tvørtur um hav í árabáti, slepst ikki undan svørtum lötum. Men tá ið eg ordiliga eri í ringum lag, ella ordiliga í kolakjallaranum, hyggi eg at føroyska flagginum. Tað er ordiliga góð terapi, sigur Livar Nysted.

aki@sosialurin.fo

Livar fimm heimsmet

Áki Bertholdsen

Havrógingin hjá Livar Nysted hevur higartil givið honum fimm heimsmet.

Eitt heimsmet er fyri at hava róð um tvey heimshøv í sama árið.

Annars hevur hann met fyri at vera tann havrógvarin, sum hevur longst í eitt samdøgur, tá ið teir róðu 118 fjórðingar í 24 tímar.

Samstundis hevði hann heimsmet í at rógva skjótast um Indiahav, men tað metið er síðani tikið aftur.

Livar hevur eisini metið í at rógva skjótast um Atlantshav, tá ið teir róðu 43 samdøgur og 21 tímar.

– Eg standi eisini fyri at hava metið sum tann fyrsti ið hevur róð um eitt heimshav sjálvur triði á báti.

Tað hevur ongin gjørt fyrr, tí antin hava teir verið tveir, fyra, ella fleiri.

– Men tað er eitt met, eg ikki leggi petti í. Eg

kundi akkurát tað sama staðið í metbókini hjá Guinness fyri at vera tann fyrsti, sum hevur róð um eitt heimshav í føroyskari húgvu.

Men Livar leggur afturat, at onkuntíð skal lítið til at ein metroynd fer í vaskið.

Tá ið vit tóku metið um um Norðuratlantshav, fekk ein av manningini bruna í stórutá. Vit høvdu eitt sindur av útgerð til fyrstuhjálp við, men doyvingarevni høvdu vit ikki. Men tað var skilligt, at okkurt mátti gera, tí hann kundi verða so sjúk-ur, at tað var neyðugt at fáa hjálp og so fór ferðin fyri skeyti.

So skiparin tók neglina á stórutá við ongari doyving. Tað var ógvuliga pínufult, men tveir dagar seinni var hann sum fisk-urin so ferðin kundi halda fram

– Eg havi onkuntíð hugsað um, at tað hevði verið undarligt at mist heimsmetið av eini stórutá, sigur Livar Nysted.

Eg kundi akkurát tað sama staðið í metbókini fyri at vera tann fyrsti, sum hevur róð um eitt heimshav í føroyskari húgvu

Ikki fingið nokk

Hóast Livar hevur róð um fleiri heimshøv og sett fleiri heimsmet, er hann ikki mettur av havrógv-ing enn.

Hann hevur ein dreym at rógva einsamallur um Atlantshav og skiparin hjá honum á flestu ferðunum, Leven Brown, og hann hava eisini ein dreym um at rógva útnyrðingsleiðina ímillum Kaktovik í Alaska og Ný Foundland, tað er ein teinur á 3.500 fjórðingar.